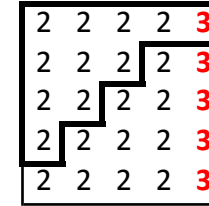
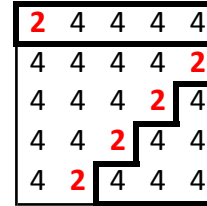
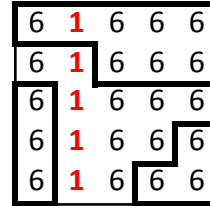
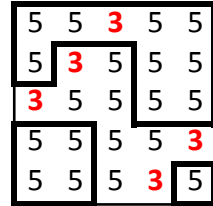
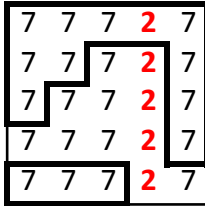

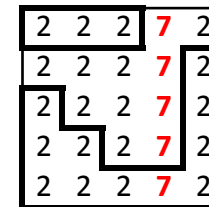
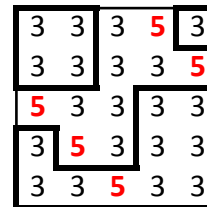
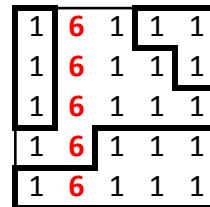
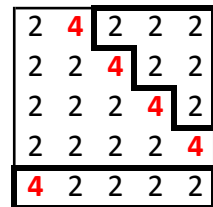
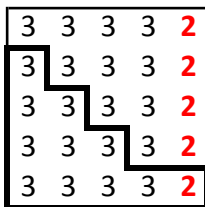
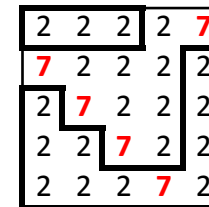
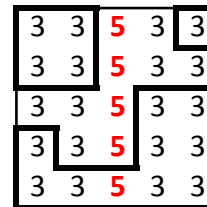
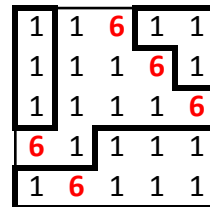
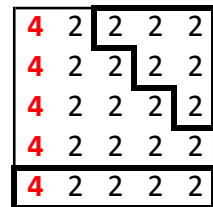
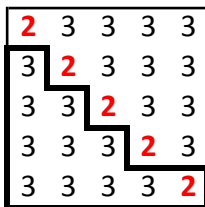
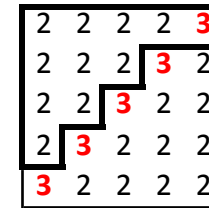
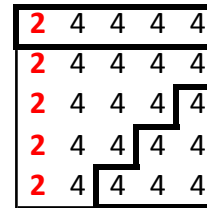
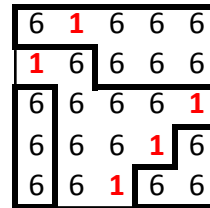
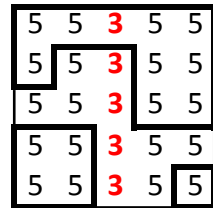
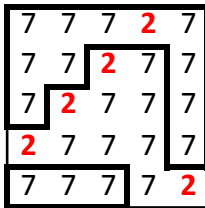
77727

Francesc Llompart

I

II

What follows is just *my* interpretation of the score, which I propose as recommended interpretation. Nevertheless, the score is open to other interpretations if the elements of the score suggest another interesting version.

The score is read left to right, in two successive blocks—top and bottom, separated with a line—and two superposed rows—tagged I and II in the top block—that are to be read simultaneously—like a score with two systems, with two staves each. I and II can be two instruments or two registers of the same instrument—right and left hand for a piano, different instruments in a drum set, etc.

Each square is read left to right and top to bottom and each square follows the other also left to right. The instrument I reads: 77727777277772777727777275355535553555555535553561666 etc. When ending the last 22223 of the top block, the 23333 that opens the bottom block follows, and the piece ends with the last square: 2222772222[...]22272. Simultaneously, the instrument II reads: 7772777727777277777777255355535553555355535553561666 etc. When ending the last square of the top block with 32222, the 33332 that opens the bottom block follows and the piece ends with the last square: 2227222272[...]22272.

Each number represents a sequence of notes. 7=7 note sequence, 2=2 note sequence, etc. Every note for the whole piece should be the same duration—not accounting for free tempo variations. In this way, the sequences get out of synch and the accents begin to displace. For example, the first square results in (> = first note of the sequence, | = every other note of the sequence):

I > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | etc.
II > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | etc.

The numbers are further grouped to highlight the sequences that coincide simultaneously in both parts.

It is recommended that every number represents always the same sequence and that the sequences represented in the same style (red or black) are very similar but contrasting between styles. Nevertheless, is not necessary (or desirable, in most cases) to strictly follow this rule for the whole piece and it is recommended that the materials linked to each style are switched at some point.

Depending on the materials, instrumentation and many factors, using flexible tempos and dynamics freely is advised in order to accentuate certain directionalities that may emerge.

Lo que sigue es tan solo *mi* interpretación de la partitura de 77727, que propongo como interpretación recomendada. De toda manera, queda libre a otras interpretaciones si los elementos de la partitura sugieren otra versión interesante.

La partitura se lee de izquierda a derecha, en dos bloques que se suceden de arriba abajo (separados por una línea) y dos hileras superpuestas (marcadas I y II en el bloque superior) que se consideran simultáneas, es decir, como si fueran dos sistemas de dos pentagramas cada uno. I y II pueden ser dos instrumentos o dos registros de un mismo instrumento (mano derecha e izquierda en el piano, instrumentos diferentes en la batería, etc.).

Cada recuadro se lee de izquierda a derecha y de arriba abajo y se suceden uno al otro también de izquierda a derecha. De esta manera, el instrumento I lee: 777277772777727777277772755355535553555555535553561666 etc. Al acabar el último 22223 del bloque superior sigue seguidamente con el 23333 que empieza el bloque inferior y acaba con el último recuadro: 2222772222[...]22272. Simultáneamente, el instrumento II lee: 777277727772777277777772553555355535553555355535561666 etc. Al acabar el último recuadro del bloque superior con 32222 sigue seguidamente con el 33332 que empieza el bloque inferior y termina con el último recuadro: 2227222272[...]22272.

Cada número representa una secuencia de notas. 7=secuencia de 7 notas, 2=secuencia de 2 notas, etc. Todas las notas siempre, durante toda la pieza, de la misma duración (sin tener en cuenta variaciones libres de tiempo). De esta manera se van produciendo desplazamientos de acentos. Por ejemplo, el primer recuadro resulta así (> = primera nota de la secuencia, | = otras notas de la secuencia):

I > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | etc.
 II > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | etc.

Las casillas agrupan los números que se refieren a secuencias que coinciden simultáneamente en ambas partes.

Se recomienda que cada número represente siempre la misma secuencia y que haya similitud entre las secuencias marcadas en el mismo estilo (rojo o negro) y contraste entre los dos. De toda manera no es necesario (o deseable, en muchos casos) mantener una cohesión estricta en éste sentido, se recomienda intercambiar los materiales representados por cada estilo en cierto punto.

Dependiendo de los materiales, instrumentación y muchos factores más, se recomienda hacer uso libre de tempos y dinámicas flexibles, así como elementos libres, para remarcar ciertas tendencias de direccionalidad que pueden emerger.

El que segueix és només la *meva* interpretació de la partitura de 77727, que proposo com a interpretació recomanada. De tota manera, queda lliure a altres interpretacions si els elements de la partitura suggereixen una altra versió interessant.

La partitura es llegeix d'esquerra a dreta, en dos blocs que es succeeixen de dalt a baix (separats per una línia) i dos fileres superposades (marcades I i II al bloc superior) que es consideren simultànies, és a dir, com si fossin dos sistemes de dos pentagrames cadascun. I i II poden ser dos instruments o dos registres d'un mateix instrument (mà dreta i esquerra en el piano, instruments diferents en la bateria, etc.).

Cada requadre es llegeix d'esquerra a dreta i de dalt a baix i es succeeixen un a l'altre també d'esquerra a dreta. D'aquesta manera, l'instrument I llegeix: 777277772777727777277772755355535553555555535553561666 etc. En acabar el darrer 22223 del bloc superior segueix seguidament amb el 23333 que comença el bloc inferior i acaba amb el darrer requadre: 2222772222[...]22272. Simultàniament, l'instrument II llegeix: 77727772777277727777777255355535553555355535553561666 etc. En acabar el darrer requadre del bloc superior amb 32222 segueix seguidament amb el 33332 que comença el bloc inferior i acaba amb el darrer requadre: 2227222272[...]22272.

Cada número representa una seqüència de notes. 7=seqüència de 7 notes, 2=de 2 notes, etc. Totes les notes sempre, durant tota la peça, de la mateixa durada (sense tenir en compte variacions lliures de tempo). D'aquesta manera es van produint desplaçaments d'accents. Per exemple, el primer requadre resulta així (> = primera nota de la seqüència, | = altres notes de la seqüència):

I > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | etc.
II > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | > | | | | | | | > | | | | | | | > | > | | | | | | | etc.

Les caselles agrupen els números que es refereixen a seqüències que coincideixen simultàniament a les dues parts.

Es recomana que cada número representi sempre la mateixa seqüència i que hi hagi similitud entre aquelles seqüències marcades en el mateix estil (vermell o negre) i contrast entre els dos. De tota manera no és necessari (o desitjable, en ocasions) mantenir una cohesió estricta en aquest sentit, es recomana intercanviar els materials representats per cada estil en algun punt.

Depenent dels materials, instrumentació, i molts factors més, es recomana fer ús lliure de tempos i dinàmiques flexibles, així com elements lliures, per tal de remarcar certes tendències de direccionalitat que poden emergir.